

К.В. 3/09²

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО ЗА РАТНЕ
ЗЛОЧИНЕ
КТРЗ.бр.3/08
08.07.2009.године
Београд
НМ/МС

ПРИТВОР

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ -Веће за ратне злочине-

БЕОГРАД

На основу чл.46. ст.2. тач.3, чл.265. ст.1. Законика о кривичном поступку, чл.3. и чл.4. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, чл.39. Закона о ратификацији уговора између Србије и Црне Горе и Босне и Херцеговине о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима и чл.47. ст.3. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, пред тим судом подижем

ОПТУЖНИЦУ

Против:

МАЛИЋ НЕНАДА, из Бечеја, ул.Карла Маркса бр.6, рођеног 25.06.1961.године у Цевару, СО Сански Мост – БиХ, од оца Младена и мајке Божане рођ.Пиваш, Србина, држављанина Р Србије, по занимању кувар, ожењеног, оца двоје деце, осуђиваног, налази се у притвору од 09.01.2009.године по решењу Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине Ки.В.бр.5/08; Кв.В.бр.102/08 од 12.12.2008.године,

ШТО ЈЕ:

Дана 21.12.1992.године у вечерњим часовима у дворишту кафића „Фонтана“, у Старом Мајдану СО Сански Мост у Босни и Херцеговини (БиХ), као припадник 6.Крајишке бригаде Војске Српске Републике БиХ, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је тада постојао на простору БиХ, а није имао карактер међународног сукоба, између наоружаних формација српског, хрватског и муслиманског народа који живе у БиХ, противно чл.3. ст.1. тач.1а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године („Службени лист ФНРЈ“ бр.24/50) и чл.4. ст.1. и ст.2. тач.а) Допунског Протокола уз Женевску конвенцију о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 12.08.1949.године («Сл.лист СФРЈ» бр.16/78 – Међународни уговори), према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, а у односу на које се мора поступати у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на верској или етичкој припадности, вршио убиства и повреде телесног интегритета,

па је тако:

из поменутог локала извео два лица муслиманске националности, најпре Грбић Хусеина, кога је лишио живота, тако што га је ножем убо у десну страну врата и нанео му убодну рану троугластог облика, што је довело до крварења из пресечених крвних судова десне стране врата и из пиштоља кал.7,62мм у истог испалио један хитац наневши му устрелну рану у пределу V ребра десне половине грудног коша, којим повредама је подлегао на лицу места, а затим и Велић Рефика, тако што му је из наведеног пиштоља испалио један метак у главу, наневши му прострелну рану у пределу главе са разорењем и нагњечењем можданих структура у лобањској дупљи, којим повредама је одмах подлегао, након чега је покушао да лиши живота и оштећеног Хаџалић Ђемала, на тај начин што га је позвао да изађе из његове куће која се налази преко пута угоститељског објекта „Фонтана“, затим ухвативши га за прса насилно одвео на место у дворишту кафића где су била постављена тела убијених Грбића и Велића у облику латичног слова Л (L) и тражио од њега да ту легне говорећи: „Један лежи овдје, а други овдје и ти мораш бити трећи који ћеш лежати на слову У (U)“, а када је оштећени Хаџалић то одбио једном руком држећи га и даље за прса, покушао да га обори, а другом руком почео да га удара у пределу главе и истом руком да његову главу удара о зид кафића, услед чега је оштећени задобио телесне повреде у пределу главе, те потом почео том руком да откопчава своју кожну бунду,

да би из појаса извадио пиштољ, али је оштећени Хаџалић успео да се отргне и побегне са лица места,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СРЈ.

С тога,

ПРЕДЛАЖЕМ

Да тај суд закаже и одржи главни претрес на који да се позову:

1.Тужилац за ратне злочине;

2.окр.Ненад Малић, кога привести из притвора Окружног затвора у Београду;

3.сведоци:

- Буран Недељко, из Кикинде, ул.Браће Лаковић бр.52,
- Фина Малић, из Бечеја, ул.Карла Маркса бр.6,
- Инђић Миле, из БиХ, Љубија, Приједор, ул.Тоне Перића бр.2 (тел.бр.065/477-491 и 052/360-368) и
- Горан Дошеновић, из БиХ, преко предузећа „Арцелор Миттал“ из Приједора (тел.централe 052/234-800), који је у том предузећу запослен на радном месту истражних бушења у месту Омарска;

4. судски вештаци: проф Др Зоран Станковић и проф Др Ратко Ковачевић, преко адресе са списка сталних судских вештака.

Да суд у доказном поступку прочита исказе сведока који су дати на записницима Ки.В.бр.5/08 и то Инђић Душана од 26.05.2009.године, Ступар Мирка од 22.06.2009.године, Љиљане Прошић од 30.06.2009.године, Милорада Плавшића од 02.07.2009.године и Горана Дошеновића од 02.07.2009.године, као и исказе који су дати пред надлежним судом у БиХ и то сведока Мршић Момира на записнику истражног судије Војног суда у Бањалуци Ки.бр.385/92 од 02.11.1993.године, те исказе оштећених и сведока који су дати пред Кантоналним судом у Бихаћу у предмету Ки.бр.11/98 и то Велић Хузеира

од 06.07.1998.године, Сархатлић Адема од 30.06.1998.године, Сархатлић Шефика од 30.06.1998.године, Захић Беџира од 31.05.1999.године, Хаџалић Ђемала од 07.07.1998.године и исказ вештака у истом предмету Ракочевић Др Мирослава од 03.06.1999.године.

Да суд у доказном поступку прочита допис Министарства правде, Сектор за нормативне послове и међународну сарадњу, Одсек за међународну правну помоћ бр.713-04-3656/2007-08 од 27.11.2007.године упућен Општинском јавном тужилаштву у Бечеју, допис Окружног јавног тужилаштва у Новом Саду КТ.бр.983/07 од 11.12.2007.године упућен Тужилаштву за ратне злочине у Београду, захтев Кантоналног суда у Бихаћу бр.К-1/02-РЗ од 09.03.2007.године упућен Министарству правде БиХ, за преузимање кривичног поступка од стране правосудних органа Републике Србије против Малић Ненада због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.154. ст.1. КЗ ФБиХ, записник о увиђају Основног суда у Санском Мосту бр.КР-19/93 од 18.01.1993.године, извод из матичне књиге умрлих општине Сански Мост – Република БиХ за пок.Велић Рефика, потврду о смрти за Велић Рефика од 23.12.1992.године, записник Дома здравља Сански Мост о прегледу лешева Грбић Хусеина и Велић Рефика у Старом Мајдану од 23.12.1992.године, записник о испитивању окр.Ненада Малића истражног судије Војног суда у Бањалуци КР.117/92 од 24.12.1992.године, оптужницу Кантоналног тужилаштва Бихаћ КТ-80/98 од 12.03.2002.године против Малић Ненада због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.154. ст.1. КЗ ФБиХ, те извештај из казнене евиденције за окр.Малић Ненада, као и налаз и мишљење судских вештака проф Др Ратка Ковачевића од 30.06.2009.године и проф Др Зорана Станковића од 01.07.2009.године.

Да суд према окр.Ненаду Малићу на основу чл.142. ст.2. тач.5. ЗКП ПРОДУЖИ ПРИТВОР, јер и даље стоје разлози због којих је притвор одређен.

Образложење

Постојање кривичног дела у радњама окр.Малић Ненада се утврђује на основу предложених доказа и резултата истраге која је најпре започета пред истражним судијом Војног суда у Бањалуци због кривичног дела убиства из чл.36. ст.2. тач.6. КЗ БиХ, а затим настављена пред Кантоналним судом у Бихаћу у вези истог догађаја због кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. преузетог

КЗ, као и на основу резултата истраге која је након преузимања кривичног поступка по захтеву за спровођење истраге Тужилаштва за ратне злочине спроведена пред истражним судијом Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине.

Дана 21.12.1992.године окр.Малић Ненад који је у то време био припадник 6.Крајишке бригаде Војске Српске Републике БиХ, а у време оружаног сукоба који је тада постојао на простору БиХ између наоружаних формација српског, хрватског и муслиманског народа, налазио се у кафићу „Фонтана“ у Старом Мајдану СО Сански Мост, а у ком кафићу се налазила и група цивила муслиманске националности. У једном моменту окр.Малић је из кафића најпре извео пок.Грбић Хусеина, одвео га у двориште и тамо га лишио живота тако што га је ножем убо у десну страну врата, а потом и из пиштоља кал.7,62мм у истог испалио један хитац у пределу груди услед чега је код оштећеног Грбића наступила смрт, а потом је из кафића извео и оштећеног Велић Рефика коме је из истог пиштоља испалио један метак у главу наневши му прострелну рану главе услед чега је и код оштећеног Велића наступила смрт. Потом је окр.Малић отишао у кућу преко пута кафића одакле је позвао оштећеног Хаџалић Ђемала да изађе, а када је оштећени Хаџалић изашао, ухватио га руком за прса и одвукао га у двориште кафића „Фонтана“ са изговором да треба нешто да му покаже, па када су дошли у то двориште где су облику латиничког слова Л (L) била поређана тела убијених Грбића и Велића, тражио од оштећеног Хаџалића да легне тако да са већ постављеним телима чини латинично слово У (U), што је оштећени Хаџалић одбио. Окр.Малић је потом руком којом је држао за прса оштећеног Хаџалића покушао да га обори на земљу а другом руком ударао оштећеног Хаџалића у главу, а потом том руком ударао главом оштећеног Хаџалића о зид кафића и на крају покушао да извуче пиштољ иза појаса тако што је откопчао једно дугме на кожној бунди коју је носио и покушавао да откопча и друго дугме како би извадио пиштољ и лишио живота оштећеног Хаџалића, али је оштећени Хаџалић успео да се отргне и да побегне са лица места.

Окр.Малић је испитан од стране истражног судије Окружног суда у Београду – Већа за ратне злочине делимично признаје извршење кривичног дела, а у своју одбрану наводи да је њега један од оштећених позвао да изађу из кафане да на миру поразговарају, да је тражио да оду дубље у двориште пошто је ту у кафани и поред кафане била велика бука од музике, да је он тада помислио да оштећени може да му учини свашта, па када је оштећени заврнуо тексас јакну и пошао руком негде у унутрашњост јакне у пределу свог појаса, да се он препао и извадио свој пиштољ „тетејац“ и у тог оштећеног испалио два хица, да том приликом није употребљавао никакав нож, да је затим видео када се окренуо да је

неко полетео из правца кафане према њему, и да је то је био друг овог оштећеног у кога је он већ пуцао, те да је он иако није видео да то друго лице има нешто у рукама, већ да има раширене руке и иде према њему, пуцао из тог пиштоља и погодио га. У вези оштећеног Хаџалића негирао је да је постојало било које треће лице које је он наводно тукао и које је наводно успело да побегне.

Међутим, оваква одбрана окр.Малића је неоснована и уперена је на избегавање кривичне одговорности јер је у супротности са одбраном коју је окр.Малић Ненад дао пред истражним судијом Војног суда у Бањалуци као и са предложеним доказима. Наиме, у свом исказу пред истражним судијом Војног суда у Бањалуци на дан 24.12.1992.године, дакле три дана после самог догађаја, окр.Малић је навео да је са оштећенима у кафани водио разговор око њихове припреме да напусте територију БиХ и пређу у Хрватску, да је он једног од оштећених зовнуо да изађу ван кафане, да је тада он извадио пиштољ који му је стајао иза појаса, а да је претходно том оштећеном рекао да стане уза зид и казао му да је то за његовог покојног стрица, те је репетирао пиштољ и са удаљености од око 1,5 до 2 метра испалио у њега један хитац у пределу груди, да је затим поново отишао у кафану и одатле позвао другог човека да изађе напоље наводно да га зове колега, па када су дошли до места где је пуцао у првог оштећеног, рекао овом другом оштећеном да стане крај колеге и наслонио му цев пиштоља на чело, те у њега испалио један метак након чега се и тај човек срушио, да се поново затим вратио у кафану тамо затекао једног муслимана кога је позивао да изађе напоље и рекао му да иде кући да не би неко том муслиману нешто урадио.

Исказ окр.Малића пред истражним судијом Војног суда у Бањалуци је у складу и са исказом сведока Мршић Момира, пред истим истражним судијом који наводи да је он као власник кафане „Фортуна“ у Старом Мајдану дана 21.12.1992.године радио у тој кафани, да се ту налазило више особа међу којима и Малић Ненад са својим друштвом, да су у кафани на другом крају шанка стајали и Грбић Хусеин и Велић Рефик заједно са још двојицом муслимана, и да су ови муслимани тихо причали и ником нису сметали, да му је у вечерњим часовима у једном тренутку окр.Малић рекао „Ја ћу њега...“, да он на то није обраћао пажњу, да је после неког времена видео да споља улази окр.Малић иако пре тога није видео када је ни са ким изашао, те му том приликом окр.Малић каже: „Ја сам њега...“ и показао руком као да га је заклао, да он у том моменту није знао о чему се ради, али да је после тога видео да окр.Малић одлази до места где су седели ови муслимани и упорно гледајући оштећеног Велића изводи оштећеног Велића напоље, да се окр.Малић потом враћа у кафић и зове њега да изађе да би нешто видео да је он – сведок изашао са окр.Малићем и иза кафића

„Фортуна“ видео оштећене Грбића и Велића на земљи, од којих је један крклао, те да му је тада окр.Малић казао да му је још један муслиман са цвикерима побегао, да се затим окр.Малић са Дошеновић Гораном отимао око неког ножа којом приликом се у том отимању окр.Малић посекао по руци.

Одбрана окр.Малића у делу у коме негира да је покушао да лиши живота оштећеног Хаџалић Ђемала је у супротности са исказом оштећеног Хаџалић Ђемала који је дат пред истражним судијом Кантоналног суда у Бихаћу, а у коме оштећени Хаџалић детаљно описује све околности под којима је окр.Малић након што је пуцао у ошт.Грбића и ошт.Велића дошао до његове куће која је преко пута кафића, позвао га да изађе напоље, затим га ухватио руком за прса и одвео у двориште иза кафића, говорећи му да треба нешто да види, па када је дошао на место где су у облику латиничког слова Л (L) лежала тела оштећеног Грбића и оштећеног Велића, тражио од њега да он легне поред њих да би са тим телима сачињавао латинично слово У (U), те потом, када је оштећени Хаџалић одбио да легне почео да га удара другом руком у главу, затим том руком ухватио његову главу и ударао о зид кафића како би га натерао да ту легне, и на крају док га је још увек држао једном руком за прса, другом руком почео да откопчава кожну бунду коју је носио како би извадио иза појаса пиштољ, како би и њега лишио живота, али је оштећени Хаџалић успео да се отргне и да побегне.

Према извештају надлежног органа Републике БиХ, сведоци Мршић Момир и Хаџалић Ђемал су недоступни јер се сведок Мршић налази у САД, а сведок – оштећени Хаџалић у Шведској, али се њихови искази који су дати у току кривичног поступка пред надлежним судом у БиХ, као и исказ окр.Малића могу користити у овом кривичном поступку који се води пред Окружним судом у Београду – Већа за ратне злочине у смислу чл.47. ст.3. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, с обзиром да се процесна радња предузета према прописима државе мољије изјдначава са процесном радњом предузетом према прописима Републике Србије осим ако то није противно основним начелима домаћег правног поступка и међународним стандардима о заштити људских права и основних слобода. У конкретном случају и окр.Малић и сведоци Мршић и Хаџалић су прописно упозорени, исказу окр.Малића био је присутан његов изабрани бранилац пред истражним судијом Војног суда у Бањалуци, а исказу оштећеног – сведока Хаџалића био је присутан бранилац опт.Малића, постављен по службеној дужности.

Имајући у виду све напред изнето, у радњама окр.Малић Ненада стичу се сви битни елементи кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗЈ, јер је окр.Малић извршио

убиство два цивила муслиманске националности и повређивање телесног интегритета трећег цивила муслиманске националности, кршећи правила IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године и то члана 3. ст.1. тач.а) и Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) и то чл.4. ст.1. и 2. тач.а).

Предлог да се према окр.Малић Ненаду продужи притвор је заснован на одредбама чл.142. ст.2. тач.5. ЗКП-а, јер и даље постоје околности због којих је притвор и одређен, а наиме, за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗЈ запређена је казна затвора у трајању од преко 10 година, а имајући у виду начин извршења кривичног дела и посебно тешке околности под којима је кривично дело извршено, тј. да је окр.Малић без икаквог правог повода, само због тога што се ради о лицима муслиманске националности, из кафића извео најпре оштећеног Грбића, па оштећеног Велића и лишио их живота пуцајући у њих из близине из пиштоља док је оштећеног Грбића и ножем убо у пределу врата, а затим одмах покушао да лиши живота и оштећеног Хаџалића кога је извео из куће која се налази преко пута кафића и то тако што је тражио од оштећеног да легне поред тела убијених Грбића и Велића, тако да са њима заједно сачињава облик латиничног слова У (U), како би пуцајући из пиштоља и њега лишио живота, а што све указује да је оправдано да се против окр.Малић Ненада продужи притвор.

ТУЖИЛАЦ
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

